

Graiul crucilor de lemn din Țara Oașului. Cronica unei expoziții muzeale

Pentru intra în comuniune cu nobila inițiativă a Bisericii, Muzeul Județean Satu Mare a inițiat organizarea unei expoziții ce are ca temă centrală Simbolul Crucii. Crucea se prezintă ca un element simbolic de o importanță capitală în civilizația tradițională din nordul României, o civilizație puternic impregnată de exprimare simbolică. Această modalitate de exprimare este utilizată mai ales în etalarea identității.

Reprezentarea prin simboluri în cultura tradițională din nord-vestul României ține de domeniul comunicării non-verbale. Reprezentarea simbolică este un mod de comunicare care în anumite condiții substituie cu succes exprimarea verbală a unor valori religioase și identitare, a căror rostire repetitivă devine inadecvată.

PAGINA 6

Mao Zedong, vinovat de moartea a 70 de milioane de chinezi

La 9 septembrie 1976 a încetat din viață Mao Zedong, președinte al Chinei în perioada 1949-1959. În 1966 a inițiat așa zisa "revoluție culturală", o direcție politică dură (maoism), caracterizată prin voluntarism și cultul personalității (n. 26 decembrie 1893)

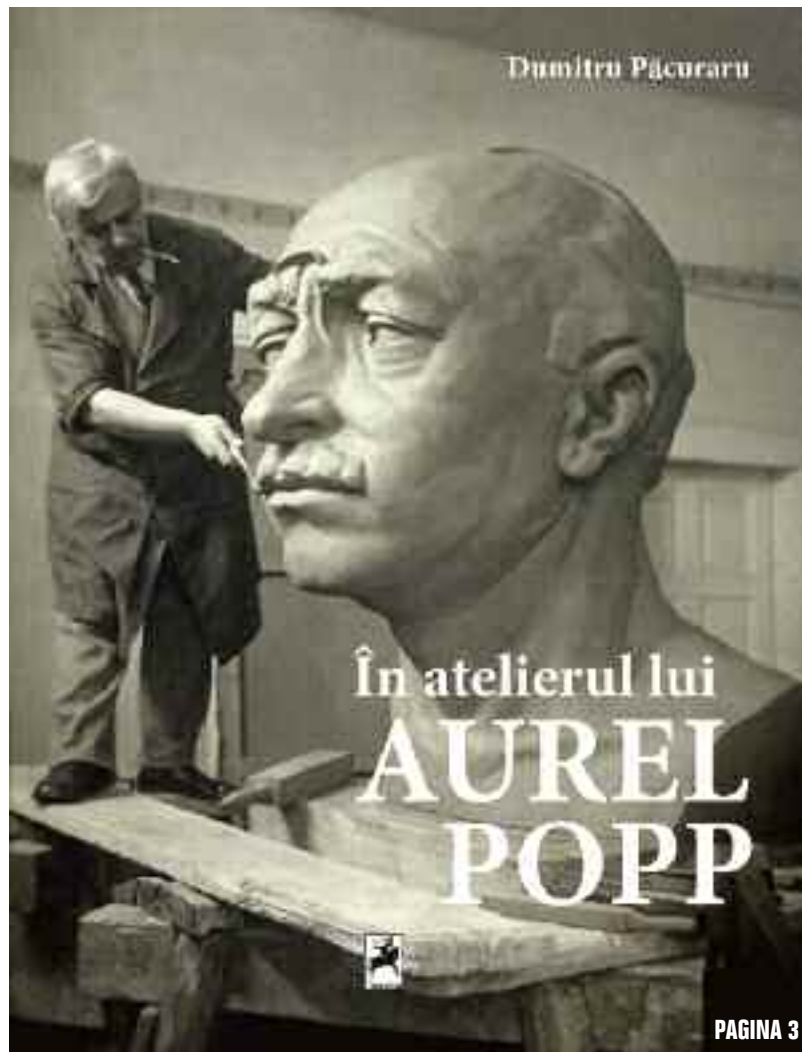
Mao Zedong a fost revoluționarul, ideologul și liderul Partidului Comunist Chinez, care a pus bazele Republicii Populare Chineze. În urma războiului civil din 1949, Partidul Comunist Chinez, sub conducerea lui Mao Zedong, a preluat puterea în China. Mao rămâne o figură controversată, fiind aspru criticat, pe plan internațional, datorită genocidului din timpul Revoluției Culturale, dar încă apreciat, inclusiv astăzi, în China, pentru rolul pe care l-a avut în formarea Chinei moderne.

Regimul și acțiunile politice ale lui Zedong, din 1949 și până în 1976, când a decedat, sunt - totuși - direct responsabile de moartea a 50 până la 70 de milioane de chinezi. Atunci când Deng Xiaoping a preluat puterea, în 1978, multe politici maoiste au fost abandonate în favoarea reformelor economice, trend accentuat în special de actualul lider chinez Hu Jintao.

Aurel Popp a pictat multă vreme la Baia Sprie, mulți critici integrându-l în pictura băimăreană

După apariția a două volume, peste opera și viața pictorului Aurel Popp este greu să se aștearnă tăcerea. Puține lucruri nu au fost spuse. În primul volum, intitulat "Aurel Popp, între două culturi", este prezentată și amplu comentată pictura. Lucrările, așezate în pagină de Oana Păcuraru, ca și detaliile, dau întreaga măsură a unei opere de o extraordinară profunzime și originalitate. Consistența postfață semnată de Pavel Șușară este completată de un cuprinzător repertoriu bibliografic și note biografice semnate de Adriana Zaharia. Cel de-al doilea volum, apărut tot sub semnătura lui Dumitru Păcuraru, analizează sculptura, monumentele, ceramica, grafica, desenele, lucrările de arte aplicate, proiectele de arhitectură realizate de Aurel Popp. Note de jurnal, scrisori, diverse studii vin să completeze o viață și o operă parțial cunoscută și, deseori, eronat interpretată.

Volumul doi, intitulat "În atelierul lui Aurel Popp" (foto) este atent citit și frumos comentat de profesorul universitar dr. Nicolae Suciu, un fin cunoscător al picturii băimărene, precum și al artei pictorului sătmărean. Este un fel de a spune despre Aurel Popp că a fost sătmărean. Multe lucrări ale sale au fost pictate la Baia Sprie, unde avea un al doilea atelier după cel din Satu Mare. Publicăm un articol semnat de Nicolae Suciu, apărut inițial în Gazeta de Maramureș, articol reprezentativ pentru modul în care Aurel Popp este receptat în Baia Mare, chiar dacă formal nu este încadrat în ceea ce se numește "pictura băimăreană".

PAGINA 3

Gyula - declarat Orașul Maghiar al Culturii, un important punct de atracție turistică

Orașul Gyula este considerat o destinație ideală pentru cei care vor să admire mediul natural și arhitectural, pentru cei care vor să ia pulsul vieții culturale intense indiferent de perioada din an. Nu degeaba Gyula deține titlul de Orașul Maghiar al Culturii.

De-a lungul vremii, locuitorii acestui frumos oraș au respectat, având grijă precum o mamă de copii săi, moștenirea arhitecturală creată de înaintași. Au ocrotit mediul înconjurător, au protejat parcurile seculare ale orașului și pădurile din jur, îngrijind și cele mai curate râuri din Ungaria, Crișul Alb și Crișul Negru.

Sunt multe de povestit despre comorile din Gyula, dar sunt și mai multe de văzut. Vă invităm să trăiți clipe de poveste în acest frumos oraș aflat atât de aproape de noi!

PAGINA 2

Un asteroid imens trece pe lângă Terra

Un asteroid de două ori mai mare decât celebra Empire State Building din New York va trece pe lângă Terra, pe 14 septembrie, la o distanță de aproximativ 5,3 milioane de kilometri, iar NASA l-a inclus în categoria obiectelor spațiale "potențial periculoase", potrivit ibtimes.com, citat de Mediafax.

Potrivit Centrului pentru studierea obiectelor din apropierea Pământului (CNEOS) din cadrul NASA, asteroidul 467317 (2000 QW7) are o viteză de aproximativ 23.000 de kilometri pe oră.

Asteroidul 467317 (2000 QW7) orbitează Pământul și Soarele. Obiectele din această categorie nu se intersectează în mod normal cu orbita Pământului, dar, din când în când, se apropie mult de planeta noastră.

Specialiștii NASA și-au propus ca, până în 2020, să identifice 90% dintre asteroizii de mari dimensiuni - peste 140 de metri - care ajung în apropierea Terrei, dar ar putea avea nevoie de 30 de ani pentru a realiza acest lucru.

Septembrie 1900: elevii sunt invitați să viziteze Expoziția Mondială de la Paris

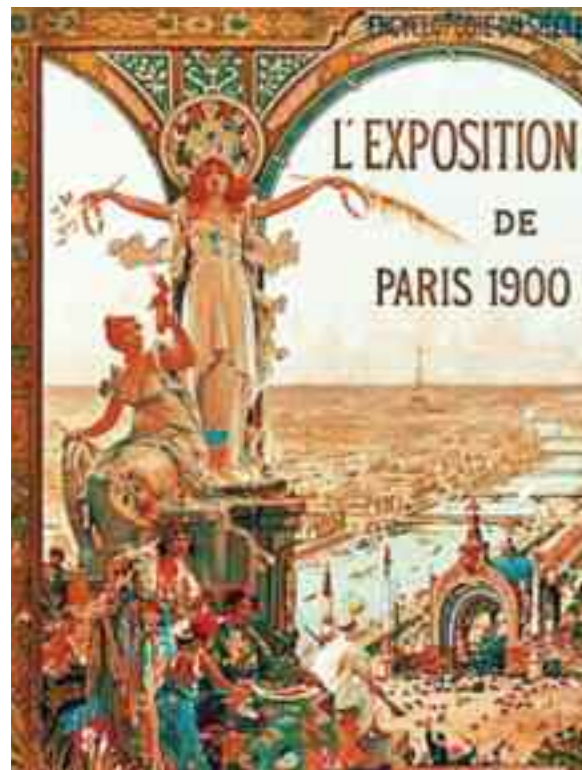

Foto: Expoziția Universală Paris 1900, Pavilionul Ungariei, cu imaginea fațadei Palatului Rákóczi (azi în Prešov, Slovacia), apărută în "Le Petit Journal. Supplément illustré", martie 1900

PAGINA 2

Iubirea nu este suficientă pentru o relație împlinită

PAGINA 7

Ilona Ilyes: cred în efectul de vindecare al oricărui tip de mișcare

PAGINA 5

Construcția căii ferate electrificate se desfășoară într-un ritm alert deja pe strada Eötvös (Cuza Vodă). Dacă lucrările vor înainta în acest ritm, atunci calea ferată respectivă se va putea pune către sfârșitul lui octombrie la dispoziția publicului.

Baia din Grădina Kosuth

Lucrările la baia de abur și public au demarat în așa fel, încât clădirea respectivă va fi acoperită după câteva săptămâni.

Excursia bicicliștilor

Asociația bicicliștilor organizează azi după masa o excursie la Botiz, ocazie cu care conducerea asociației va ține la fața locului și o ședință extraordinară. Adunarea participanților la hala berii, între orele 1 și 1 jumate după masa, pornire exact la ora 2.

Boli contagioase

În luna august s-au înregistrat în total patru îmbolnăviri de acest gen. Cele mai periculoase îmbolnăviri au fost 2 cazuri de dizenterie și 2 de tifos. Un bolnav de tifos a decedat, ceilalți trei sunt înafara oricărui pericol.

Geamul deschis

Este ușor și comod să intre cineva pentru furt printr-un geam deschis, pentru că respectivul poate pleca fără să facă zgomot. Acum știe și maistrul măcelar B. Vilmos de pe strada Bátori (Martirilor Deportati) nr. 6 că nu este bine să lăsăm geamul deschis peste noapte, însă această lecție l-a costat câteva sute de coroane. Pentru că un om nu prea cinstit a intrat prin geamul deschis al lui B. și a dus cu el un lăntșor de aur, un ceas de argint și câteva cambii, lăsând acolo ca amintire cureaua lui de pantaloni. Acum se caută acel om la care se potrivește cureaua respectivă.

Obiecte găsite

Două pungi, o pereche de pantofi feminini, un sacou de bărbat, două cărți, o umbrelă și alte obiecte mai mărunte își așteaptă proprietarii la poliție care vor fi predate în urma identificării.

Mica publicitate

La o familie izraelită inteligentă, 1-2 elevi, eventual 2 fete pot primi întreținere completă. Informații mai detaliate la librăria lui Lövy Miksa.

O fată cinstită și chipeșă de 18 ani cu 4 clase absolvite la școala civică se oferă să fie bonă pentru copii mici la o casă de domni. Adresa la redacție.

„Floare ofilită” caută slujbă de bonă, eventual un post la vreo editură. Adresa la redacție.

(Szamos, 2 septembrie, 1900)

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - D. Păcuraru

Director editor: Ilie Sălceanu

Redactor șef supliment - Adriana Zaharia (Informația Zilei de Duminică și Sănătate și Frumusețe, Informația TV)

Redacția Satu Mare:

str. Mircea cel Bătrân nr. 15

Satu Mare, cod 440012

Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

Septembrie 1900: elevii sunt invitați la Expoziția Mondială de la Paris

Cei dornici s-au putut interesa la direcțiune de condițiile călătoriei

Problema sărăciei

În întreaga țară se discută problema necesității rezolvării urgente a chestiunii sărăciei. Este nevoie arzătoare pentru rezolvarea ei. Sărăcia ia deja niște dimensiuni atât de mari, încât ea reprezintă nu doar o piedică în bunul mers al administrației, dar ea frânează într-o măsură cât se poate de mare și dezvoltarea viitoare a popoarelor și statelor.

Cum s-ar putea rezolva chestiunea sărăciei? Iată întrebarea. În orice caz, ea trebuie rezolvată cumva pentru că această rezolvare ar bloca apariția unor probleme sociale. Este mai bine să prevenim apariția unor probleme, decât să le combatem ulterior.

Da, așa este! Hai să împiedicăm și noi extinderea majoră a sărăciei. Ne aflăm în fața unei mari probleme. Trebuie să facem imposibilă apariția mizeriei la individ. Această chestiune trebuie rezolvată, și se lucrează peste tot la eliminarea ei.

Autoritățile de la noi sunt conștiente de tot că trebuie făcut ceva în această chestiune, dar au trecut decenii până când am realizat și noi necesitatea rezolvării acestei plăgi. Și de ce? Pentru că avem bani pentru orice, numai pentru un anumit lucru nu, ce ar fi unul nobil și benefic pentru țară.

Așa este, din păcate. Și pentru că rezolvarea chestiunii sărăciei se poate aștepta abia peste foarte mult timp, unele orașe ar avea o dublă obligație ca măcar în limitele competenței lor să facă față sarcinilor care le revin în această direcție.

De decenii bune, orașele nu au făcut nimic sau foarte puțin pentru rezolvarea problemei sărăciei. Ele cheltuiesc bani mulți, înființează atât ele cât și privații unele instituții; e ceva și asta, însă fiind vorba de niște demersuri la întâmplare și nu sistematice, ele rămân lipsite de efectul scontat, iar mizeria individuală se extinde din ce în ce mai mult.

Departamentul de bunăstare a populației capitalei Budapesta a dat în sfârșit un semn de viață. În ultimele zile el a elaborat un proiect de hotărâre privind o nouă reglementare a problemei sărăciei.

În acest proiect găsim fără îndoială un sâmbure bun care este demn de susținere și de dezvoltare, însă el este lipsit de o circumspecție generală, de o bază și de o perspectivă largă asupra mizeriei individului care ar fi absolut necesare ca chestiunea rezolvării sărăciei să ajungă într-un stadiu adecvat.

În orice caz, este vorba de un început destul de bun. Numai să fie continuate aceste idei nu doar în capitală ci și de către toate autoritățile abilitate din țară. Cu un tact sensibil, cu o precauție fină, ca să se atenueze în sfârșit mizeria.

Țara, societatea vor câștiga mult prin acest lucru și ea se va curăța de acel noroi care murdărește întreaga societate.

Capitala s-a apucat de rezolvarea problemei sărăciei, să continuăm deci și noi, cei din orașele de provincie acest demers uman pentru societate, pentru că dacă toate autoritățile din țară vor lucra paralel în acest sens, vom putea trece pe calea cea bună și vom putea rezolva chestiunea generală a sărăciei cu scopul principal: atenuarea sărăciei individului.

„Gogorița”

Vai, vine gogorița! S-a terminat cu minunata vacanță! Mulțimea de elevi se mișcă deja altfel, inima micului școlar bate deja altfel față de începutul vacanței. Începe noul an școlar! Pentru mulți elevi

Foto: Expoziția Universală Paris 1900, Pavilionul Ungariei, cu imaginea fațadei Palatului Rákóczi (azi în Prešov, Slovacia), apărută în „Le Petit Journal. Supplément illustré”, martie 1900

a venit gogorița!

Ceea ce este pentru un copil plângând hornarul plin de funingine și spierior sau pentru altul nenea cu sârmă pentru vasele de lut crăpate ori traista unui cerșetor în zdrențe, este noul an școlar pentru un elev slab dar răsfățat sau pentru oricare copil de școală: o gogoriță. „Uită-te dragul meu fiu Józsi, aici este școala, și vezi, acolo este și nenea învățător.”

Un tipăt disperat, și băiețelul respectiv, tremurând în toată ființa lui cu niște frici îngrozitoare își ascunde fața după ridurile fusteii mamei sale. Ce are, de plânge micul Józsi - întreabă ceilalți părinți veniți la înscriere, la fel și elevii mai mari. Păi, s-a speriat sărăcuțul cum a văzut școala și pe nenea învățător, această „Gogoriță” de temut.

„Ai să vezi, puieule, te dau la școală, apoi te învață acolo învățătorul, te calcă până când îți ies matelile, îți sparge capul prin bătaie!” Etc. Cu niște vorbe din acestea amabile și dulci își amenință unii părinți nechibzuiți copiii și ei vorbesc în felul următor despre viitorul învățător al copilului, adică despre „Gogorița”: Vai, Doamne! L-am văzut pe domnul profesor de latină, pe „Gogorița”. Ce se întâmplă dacă nu iau examenul de corigență la el? Cu toate că am învățat atât de mult... Da. Ce am și spus? Chiar puteam învăța și eu ceva în vacanță. Poate totuși acest idiot mă lasă să trec examenul acesta. Da, pentru că așa de repede a trecut vacanța asta, prietene, încât nici nu am observat.

Multe întâmplări similare se pot observa odată cu începutul noului an școlar.

Din păcate, germenii acestor fenomene se găsesc în casele părintești, unde tatăl ireponsabil sau mama își amenință copiii plângăcioși și neastâmpărați cu școala și cu învățătorul ca ei să tacă din gură.

„Hannibal ante portas!” Cu acest strigăt amenințător au făcut mamele din Roma cea veche să tacă copiii lor plângând. Și mamele de azi sunt destul de slabe, așa încât își descurajează ordaslele mici și inocente prin niște cuvinte de groază în legătură cu școala și cu învățătorii. Deci, nu este deloc de mirare că la începutul anului școlar învățătorul se întâlnește la școala lui cu mulți copii care se uită cu o frică de groază la el, și nu odată elevul respectiv trebuie dus cu forța la școală, până când el se obișnuiește de ea. și dacă învățătorul este cumva și un om mai puțin sociabil și nepăsător - lucru ce se întâlnește destul de des -, cât de greu va fi unui nou venit la școală să se adapteze vieții din instituția de învățământ.

Deci, părinții la casa lor ar trebui să evite orice, ce ar putea înstrăina copilul de viața de elev, și ce ar putea degrada școala și învățătorul în într-o „Gogoriță” în fața copilului. Iar învățătorul să primească pe cei mici cu amabilitate și cu dragoste la înscriere și să-și mențină această comportare până la sfârșit în așa fel ca copilul să aibă poftă de a merge la școală.

Iar părinții din provincie să fie precauți în privința alegerii școlii unde își înscriu copii. Să nu ignore recomandările învățătorilor, pentru că o alegere greșită a școlii este în cele mai multe cazuri cauza slăbelor performanțe și eventual a decă-

derii elevului. Pentru o chirie pentru elevii din provincie se recomandă în primul și în ultimul rând familiile cu o morală sănătoasă și creștină, pentru că aceste familii oferă garanția unei educații în acest spirit.

Famiile care se angajează la așa ceva să-și considere o obligație sfântă că vor urmări fiecare pas al elevilor încredințați și să colaboreze cu învățătorul sau cu profesorul responsabil pentru clasa respectivă în vederea rezultatelor bune la învățătură și pentru o bună educație morală a lor.

Dacă cele spuse aici vor fi luate în considerare cu adevărat de către părinții grijulii și de către învățători, nu se va mai pronunța de către nimeni „Vai, aici este Gogorița, iar trebuie să învățăm”!

Ny. E.

Expoziția mondială din Paris

Ministrul cultelor și al educației publice atrage din nou atenția tuturor directorilor școlilor medii, să recomande cu căldură elevilor lor vizita la Expoziția Mondială de la Paris. Condițiile călătoriei se pot consulta la directorii în cauză.

Pomenirea reginei Elisabeta (Sissi)

În ziua decesului reginei Elisabeta, 10 septembrie, se vor ține liturghii de pomenire în Catedrală și în toate bisericile din Dieceza.

Chestiunea restaurantului și hotelului (Dacia)

Chestiunea construirii unui restaurant și hotel nou a ajuns din nou la ordinea zilei (după ce ea fusese abandonată de consiliu mai înainte cu o majoritate mică - n. red.), pentru că firma antreprenoare, Grünwald și Asociații, precum și mandatarul desemnat Márkus Bálint, au solicitat, în urma hotărârii consiliului returnarea garanției depuse. Însă comisia juridică a anunțat că această solicitare este prematură, pentru că chestiunea construirii restaurantului și hotelului respectiv încă nu a fost abandonată, și că orașul nu a fixat realizarea acestui obiectiv de vreo dată anume. Cu toate acestea, comisia nu consideră că această chestiune ar trebui să rămână în suspans pe nesfârșit și a făcut recomandarea către consiliu ca ea să pregătească pentru această chestiune un nou proiect de hotărâre care să fie înaintat spre adoptare la proxima ședință de plen. În acest fel, această chestiune mult disputată va ajunge încă în această săptămână în fața comisiei de construcții, de unde, într-o formă pregătită de tot, ea va fi înaintată consiliului, care, în acest fel, va avea posibilitatea să adopte o decizie definitivă în cauza respectivă.

Construcția căii ferate electrificate

Construcția căii ferate electrificate se desfășoară într-un ritm alert deja pe strada Eötvös (Cuza Vodă). Dacă lucrările vor înainta în acest ritm, atunci calea ferată respectivă se va putea pune către sfârșitul lui octombrie la dispoziția publicului.

(Szamos, 2 septembrie, 1900)
Veres Istvan, Adriana Z.

Profesorul, poetul și criticul literar Ioan Nistor a reiterat faptul că Jorge Francisco Isidoro Luis Borges Acevedo, pe numele lui întreg, a fost unul dintre cei mai importanți scriitori ai secolului al XX-lea. Este vorba despre un romancier, poet și eseist argentinian, faimos pentru povestirile sale fantastice în care a unit cu măiestrie idei filosofice și metafizice cu temele clasice ale fantasticului (pentru care a câștigat Premiul World Fantasy pentru realizări de o viață).

CULTURĂ

Marele scriitor orb din Sud J. Borges, celebrat la Poesis de autorul volumului "Orb prin Nord"

Jorge Francisco Isidoro Luis Borges Acevedo a fost unul dintre cei mai importanți scriitori ai secolului al XX-lea

Marti, 10 septembrie, Centrul Multicultural Poesis din Satu Mare a găzduit a reuniune literară de excepție. Într-un cadru natural deosebit, cu o participare selectă, a fost organizată dezbaterea "În grădina cărărilor care se bifurcă... din Grădina Poesis, având ca subiect personalitatea și opera scriitorului sud-american Jean Luis Borges, la 120 de ani de la naștere.

Organizatorii acestui eveniment cultural inedit menit a omagia personalitatea unui scriitor din literatura universală, a cărui operă a fost tradusă în mai multe limbi, inclusiv în română au fost: Direcția Județeană pentru Cultură Satu Mare, Revista Poesis, Centrul Multicultural Poesis și Cenaclul literar Afirma-re.

Personalitatea celui omagiat a fost prezentată de poetul și criticul literar George Vulturescu, autorul volumului "Orb prin Nord", cel care a ținut să puncteze faptul că "cinstim adevăratele valori ale literaturii universale, vorbind despre Jorge Luis Borges", pe numele său întreg Jorge Francisco Isidoro Luis Borges Acevedo.

Jorge Luis Borges s-a născut pe 24 august 1899 la Buenos Aires și a trecut la cele veșnice pe 14 iunie 1986 la Geneva, Elveția; de fapt Jorge Francisco Isidoro Luis Borges Acevedo a fost unul dintre cei mai importanți scriitori ai secolului al XX-lea. Romancier, poet, eseist argentinian, este faimos pentru povestirile sale fantastice, în care a unit cu măiestrie idei filozofice și metafizice cu temele clasice ale fantasticului (și anume: dublul, realitatea paralelă a visului, cărțile misterioase și vrăjite, sal-

Jorge Luis Borges s-a născut pe 24 august 1899 la Buenos Aires și a trecut la cele veșnice pe 14 iunie 1986 la Geneva

turle în timp). Adjectivul "borgezian" definește concepția despre viață ca poveste ("fiction"), ca minciună, ca operă contrafăcută, dată drept adevărată (ca în faimoasele sale recenzii de cărți imaginare).

Dumitru Păcuraru, amfitrionul, directorul Trustului de presă Solpress, a pus participanților întrebarea: De ce Borges?, după care l-a felicitat pe poetul George Vulturescu pentru inițiativă, lansând asistenței provocarea de a propune și alte nume mari din literatura universală care ar merita omagiate. Desigur, unii participanți au fost luați prin surprindere de această provocare, iar alții s-au pliat cât se poate de repede la această adevărată încercare. D. Păcuraru s-a exprimat ca fiind mai aproape de creațiile epice ale lui Borges, decât de poezie. Ba mai mult, a spus că l-a cunoscut personal pe Marin Sorescu, unul

dintre traducătorii români ai lui Borges, iar unele dintre traduceri sunt mai puțin reușite. Au avut apoi loc câteva dialoguri cu scriitorii prezenți, cunosători mai mult sau mai puțin ai operei lui Borges.

La rândul său, Zamfir Danciu, directorul Direcției Județene de Cultură a punctat câteva repere din viața și activitatea scriitorului aniversat.

Criticul literar profesorul Alexandru Zotta a făcut o serie de precizări privind opera scriitorului Jorge Francisco Isidoro Luis Borges Acevedo. Scrierile celui aniversat au fost influențate de autori precum Dante Alighieri, Miguel de Cervantes, Franz Kafka, H.G.Wells, Rudyard Kipling, Arthur Schopenhauer sau G. K. Chesterton.

Borges a lăsat o moștenire importantă în toate domeniile culturii moderne, până și în cea pop, și numeroși scriitori s-au inspirat din creația sa. Printre aceștia, amintim Julio Cortázar, Italo Calvino, Umberto Eco, John Barth, Philip K. Dick, Gene Wolfe, Paul Auster etc.

În plus Borges a influențat și autori de benzi desenate ca Alan Moore și Grant Morrison (care îl citează într-un episod din Doom Patrol) și cantautori ca Francesco Guccini și Elvis Costello.

Umberto Eco, în romanul "Numele trandafirului" numește pe unul dintre protagoniștii care a aspirat la funcția de bibliotecar, fără a reuși, Jorge da Burgos, explicând la sfârșit că s-a referit chiar la Borges.

În ciuda faptului că a fost favorit obligatoriu al fiecărei ediții a Premiului Nobel, începând cu anii '50, Academia Suedeză nu îl premiaza niciodată, preferând uneori autori mai puțin cunoscuți. Unele voci insistente au spus că justificarea ar fi în ideile politice ale marelui scriitor, care fără a fi un activist, a

simpatizat cu Juan Peron; există elemente care neagă existența acestor simpatii: numirea sa în funcția de Director al Bibliotecii Naționale imediat după căderea lui Peron (1955); refuzul cotidianului La Nación de a publica poezia sa (Pumnalul) cu clare intenții tiranice; funcția de președinte, din 1950 și până în 1953, al Societății Scriitorilor Argentinieni, închisă de către dictatură; Borges amintește ultimele seminarii ținute dinaintea polițiștilor care luau notițe din expunerea sa; declarații explicite ale lui Borges, care dezminț că ar susține pe dictator.

Prin cele prezentate de profesorul Alexandru Zotta, dar și de către ceilalți vorbitori, asistența a avut plăcerea de a afla o sumedenie de informații referitoare la scriitorul aniversat.

Scriitorul, gazetarul și omul de cultură Voicu D. Rusu a prezentat câteva aspecte privind interferențele între temele poeziei și prozei scrise de Borges.

Se cuvine subliniat faptul că monotonia prezentărilor de mai sus a fost spartă prin lectura de către majoritatea participanților la această reuniune literară inedită, din creațiile celui aniversat. Așa cum s-a subliniat pe parcursul dezbaterilor, prin vocile participanților s-a adus cel mai frumos omagiu omului pluridisciplinar Jorge Francisco Isidoro Luis Borges Acevedo.

Ce spunea Borges despre poezie?

Profesorul, poetul și criticul literar Ioan Nistor a reiterat faptul că Jorge Francisco Isidoro Luis Borges Acevedo, pe numele lui întreg, a fost unul dintre cei mai importanți scriitori ai secolului al XX-lea. Este vorba despre un romancier, poet și eseist argentinian, faimos pentru povestirile sale fantastice în care

a unit cu măiestrie idei filosofice și metafizice cu temele clasice ale fantasticului (pentru care a câștigat Premiul World Fantasy pentru realizări de o viață).

Apoi a prezentat câteva considerații ale lui despre cărți, citit, literatură și viață.

"Mi se pare mai greu să scrii versuri albe. Pentru că, dacă nu există o forță interioară, nu se poate face. Pe de altă parte, folosirea unei măsuri regulate este o chestiune de răbdare, de străduință..."

După ce ai scris un vers, vei fi obligat să folosești anumite rime, numărul acestora fiind finit; rimele care pot fi în concordanță sunt în număr restrâns... Asta este, atunci când trebuie să compun ceva, compun un sonet, dar nu aș fi în stare să creez un poem în vers alb".

Au recitat din poeziile scrise de Borges: Aurel Pop, Ovidiu T. Pop, Claudiu Govor, Adrian Francisc Munteanu, Andreea Cristina Ghițiu, Dana Criste, Viorica Cherecheș, Carol C. Koka, Gheorghe Cormoș, Mihai Sas, Ioan Coriolan Anițaș. În final, Ioan Tipu Sălăjanu a interpretat un cântec în limba spaniolă. Au mai participat Georgeta Govor, Clara Ambrusztter, George Dan, Claudia Vulturescu, Oana Păcuraru și mulți alți iubitori de cultură.

Borges moare departe de Argentina, dar trupul său a fost repatriat de către statul argentinian. Un gest de profund respect față de poetul, prozatorul și eseistul care și-a trăit marea parte a vieții în Europa.

Acum printre admiratorii lui, printre cititorii lui fideli, se numără și un număr apreciabil de scriitori, de oameni de cultură sătmăreni. De remarcat faptul că inițiatorul acestei acțiuni care l-a celebrat pe marele scriitor orb este autorul volumului "Orb prin Nord", poetul George Vulturescu.

Ioan C.A.

Aurel Popp a pictat multă vreme la Baia Sprie, mulți critici integrându-l în pictura băimăreană

Prof. univ. dr. Nicolae Suciu În Atelierul lui AUREL POPP

Un frumos dar, ce m-a bucurat vara aceasta, l-au constituit cărțile Domnului Dumitru Păcuraru, un binecunoscut scriitor și publicist sătmărean, personalizate prin cuvinte alese, în dedicațiile de pe pagina de gardă. Volumul de autor „Măcelăria și alte poeme”, în care autorul ne propune „câteva destinații poetice – ușor picturale...”, itinerarii artistice și culturale prin importante orașe din țară și din Europa, întâlniri imaginare cu scriitori, pictori, artiști cu pagini de istorie, confruntate cu realități cărora nu le putem întoarce spatele, ne asigură o dimensiune și o lectură interculturală și, de ce nu, interdisciplinară!

Așteptat cu nerăbdare (de mine), volumul „În Atelierul lui AUREL POPP”, ce vine în continuarea primului, despre pictorul Aurel Popp, a apărut într-o concepție grafică de excepție (începând cu coperta), semnată de Oana Mirabela Păcuraru, ce te îndeamnă „la o lungă zăbavă” pe oglinda paginii în care echilibrul și raportul dintre text, imagine, caracterul

de literă, alternarea permanentă între imaginea color și cea atemporală virată în sepia, claritatea și calitatea liniei reproducerii, a schițelor de compoziție, a variantelor și detaliilor la planșele de arhitectură, la proiectele de decoruri și formă, ale articolelor de ceramică și porțelan, întregesc un amplu repertoriu al creației complexe a pictorului Aurel Popp. În aceeași măsură, documentarea întreprinsă de Maria-Adriana Zaharia relevă momente importante din biografia pictorului sătmărean, structurată pe parcursul a zece capitole, fiecare încărcat de informații, mai puțin știute sau mediatizate, date și note despre universul artistului sătmărean. Putem să ne bucurăm astfel de opera complexă și, de ce nu, completă a artistului Aurel Popp, de construcția complexă a creației sale, prin care autorul volumului de față – Dumitru Păcuraru – o propune pe categorii distincte: „Sculptura, monumente, arhitectură, arte aplicate, design, desen, note”. Este un frumos gest de omagiere a pictorului Aurel Popp și totodată o reverență în fața creației artistului care prin expoziția permanentă de la Muzeul de Artă din Satu Mare conturează un discurs pertinent asupra artei contem-

porane sătmărean. Însemnările, notele, corespondența, scrisorile, preocupările artistului de a se implica în domeniul artelor vizuale din Transilvania, ne aduc în prim-plan complexitatea și truda de a te impune pe tărâmul artelor, prin comenzi de pictură, monumente, prin proiecte de arhitectură, dorințe și idei, transfigurată în arta porțelanului, a artelor decorative, ne oferă o imagine deosebit de complexă a destinului artistului mereu într-o permanentă luptă cu sine cât și cu forurile decizionale, locale sau de la București.

Personalități politice, însăși Regina Maria alături de scriitori în funcții importante de decizie, dar și artiști, erau implicați și se ocupau de finanțarea unor edificii de omagiere a eroilor, dar și de a statuta pe coordonate exclusiv artistice comenzile de for public. Albumul reproduce o serie de proiecte elaborate după schițe premergătoare a unor astfel de monumente, dar și de proiectare a unor edificii de cult, deosebit de bine documentate și de înțelegere și reprezentare a unor elemente de detaliu, fie că este vorba de elemente decorative, frize, colonade, capituluri, proiecte de vitraliu. Un important capitol este dedicat pic-

torului Aurel Popp – ceramistul. Știam că pictorul și-a dorit și a inițiat înființarea unei fabrici de ceramică de lux, al cărei director a fost în perioada 1921-1925, intitulată „Fabrica de ceramică de lux și porțelan DAC”, prin corespondența cu pictorul Nicolae Tonitza (care a pictat mai multe prototipuri de ceramică pentru Fabrica DAC), menționate de istoricul și criticul de artă Barbu Brezeanu, dar și de scriitorul George Mihail Zamfirescu ale căror scrisori sunt reproduse, atât ca manuscris, dar sunt menționate pe larg și rețete, relevând tehnologii, dar și de mase ceramice, cărora Aurel Popp le păstra nostalgia și dorința de pe timpul uceniciei, la manufactura de porțelan de la Maissen (Germania) și Herend (Ungaria).

Este incitant pentru mine acest capitol pentru că și eu am lucrat, am creat și expus în arta faianței, timp de douăzeci de ani, și găsesc o multitudine de similitudini cu a experiențelor trăite de Aurel Popp acum aproape o sută de ani. Ce păcat că la plecarea din fabrică, planșele cu proiectele color, desenele pentru serigrafie și proiectele de decalcomanii au rămas (într-un număr impresionant de mare) într-un dulap metalic, la fabri-

ca de faianță din Baia Mare! Mă bucură nespun paginile albumului cu încercări, proiecte, prototipuri, înobilate cu aur coloidal și lusteri pe suprafețele glazurate și mă gândesc cu câtă lejeritate și dezinteres s-a desființat Muzeul Național al Sticlei și Ceramicii din București, imediat după anii '90, colecțiile fiind restituite autorilor sau din zonele de proveniență, așa cum a fost și în cazul meu. Este foarte important să vedem în timp artiști care au lucrat în arta porțelanului sau a ceramicii și care au fost pictori, ca de exemplu: Antoine Watteau, iar mai târziu Pierre Auguste Renoire, ce au lucrat la manufactura Sevres; George Roullet care a lucrat în domeniul sticlei; pictorul Nicolae Tonitza a pictat pentru Fabrica DAC; cât și pictorul Aurel Popp reprodus în album, decorând un vas de dimensiuni monumentale.

Cred că multe personalități ale artei românești „s-au stins”, fără a se ști despre complexitatea creației lor, pentru că nu au avut șansa de a întâlni un om ca Dumitru Păcuraru!

P.S. De două decenii, în atelierul meu lucrez pe un șevalet (achiziționat) care i-a aparținut pictorului Aurel Popp!

Orașul Gyula este considerat o destinație ideală pentru cei care vor să admire mediul natural și arhitectural, pentru cei care vor să ia pulsul vieții culturale intense indiferent de perioada din an. Nu degeaba Gyula deține titlul de Orașul Maghiar al Culturii.

Gyula - declarat Orașul Maghiar al Culturii, un important punct de atracție turistică

La doar 216 km distanță de Sate Mare, dincolo de graniță (Salonta), în Ungaria, orașul istoric balnear Gyula primește turiști din toate colțurile lumii, primește suflere în căutare de valori, în căutare de tradiții, de cultură.

Orașul Gyula este considerat o destinație ideală pentru cei care vor să admire mediul natural și arhitectural, pentru cei care vor să ia pulsul vieții culturale intense indiferent de perioada din an. Nu degeaba Gyula deține titlul de Orașul Maghiar al Culturii.

„Cofetăria de 100 de ani”, a doua cea mai veche cofetărie din Ungaria

De-a lungul vremii, locuitorii acestui frumos oraș au respectat, având grijă precum o mamă de copiii săi, moștenirea arhitecturală creată de înaintași. Au ocrotit mediul înconjurător, au protejat parcurile seculare ale orașului și pădurile din jur, îngrijind și cele mai

curate râuri din Ungaria, Crișul Alb și Crișul Negru. De ce o vizită la Gyula? Pentru gurmanzi, să guste cârnații de Gyula, care au renume mondial, să se îndulcească cu prăjiturile și bomboanele „Cofetăriei de 100 de ani” (înființată în 1840 și denumită așa o sută de ani mai târziu), a doua cea mai veche cofetărie din țară.

Iubitorii de istorie, de frumos, sunt așteptați să viziteze Casa Memorială Erkel Ferenc (muzicianul care a compus imnul de stat al Ungariei), complexul de 6.000 de metri pătrați al Băilor Cetății, Palatul Aqua, Grădina Gondocs, Castelul Almas, care atrage oaspeți din toată Europa, distins fiind anul trecut cu premiul ICOMOS și ajuns în finala concursului Muzeul European al Anului 2018. Aici, în acest frumos castel, vizitatorii descoperă modul de viață de odinioară, obiceiurile gastronomice de pe vremuri, sarcinile servitorilor, obiceiurile vestimentare, ideologia, cultura și arta acelei epoci. Construcția Castelului din Gyula a început în anul 1722, familiile nobiliare lărgind și transformând de-a lungul secolelor clădirea.

Băile Cetății, deschise tot anul, vă așteaptă să vă relaxați în 21 de bazine

Rămânem în aceeași atmosferă de poveste, doar că de data aceasta la Băile Cetății deschise pe tot parcursul anului, loc de distracție și în același timp și de tratament. Băile Cetății se află în parcul de 8,5 hectare ce aparține pe vremuri Castelului Almas, în zilele noastre fiind pe un teritoriu ocrotit prin lege. Încă din 1968, apa băilor a fost declarată oficial apă termală curativă, iar Băile Cetății sunt din 1971 stațiune balneară, pe când regiunea a primit titlul de stațiune balneoclimaterică în anul 1984. Apa erupe de la adâncimea de 2005 metri la temperatura de 72 de grade, fiind bogată în minerale și având proprietăți curative în boli ale organelor locomotorii, în tratarea reumatismului, în boli ale sistemului nervos, probleme legate de aciditatea ridicată stomacală, infecții ginecologice. Băile Cetății au 21 de bazine, astfel că fiecare turist care le trece pragul își poate găsi cea mai bună modalitate de a se relaxa

și de a se simți bine.

Palatul Aqua completează paleta cu nenumărate elemente de agrement, tobogane, bazine special amenajate pentru bebeluși, copii

Bijuteria numită Băile Cetății oferă multe alte nestemate turiștilor: Parcul Castello Wellness și Sauna, Salonul Beauty Massazs care dispune de 40 de moduri de masaj. Palatul Aqua completează paleta cu nenumărate elemente de agrement, tobogane, bazine special amenajate pentru bebeluși, copii, bazine adânci, bazin cu trambulină, bar în apă, terenuri de joacă.

Cetatea din Gyula, cea mai veche moștenire a orașului, cu o vechime de peste 600 de ani, singurul castel gotic de cărămidă din fostul Regat al Ungariei

Sunt multe de povestit despre comorile din Gyula, dar sunt și mai multe de văzut. Vă invităm să trăiți clipe de poveste în acest frumos oraș aflat atât de aproape de noi! Pășiiți în Cetatea din Gyula, cea mai veche moștenire a orașului, cu o vechime de peste 600 de ani, singurul castel gotic de cărămidă din fostul Regat al Ungariei, lăsați-vă purtați de aerul medieval din sălile castelului, bucurați-vă de programele de pedagogie muzeală. Cetatea din Gyula se află în centrul orașului, vizavi de Centrul de Vizitare a Castelului Almas din Gyula și Băile Cetății. Vizitați Casa Memorială Erkel Ferenc, Casa Ladics, Galeria Kohan, Cafeneaua Castel.

Florin G.

Centrul de Informare Turistică Gyula, strada Kossuth nr. 7, telefon 0036 66 561680, e-mail info@visitgyula.com sau pe site-ul www.visitgyula.com.

Perfecționarea continuă este pe primul plan în viața mea profesională. Zilnic exerserez, citesc, studiez. (...) Cred că generația noastră poate deja crește o următoare generație mult mai conștientă de importanța sportului.

INTERVIU

Ilona Ilyes: cred în efectul de vindecare al oricărui tip de mișcare

Din păcate cultura sportului lipsește din viața noastră, iar una sau două ore de educație fizică pe săptămână la școală nu sunt de ajuns

Este o deosebită plăcere să citim povești despre oameni care iubesc ceea ce fac, oameni care merg în fiecare zi cu drag la serviciu pentru că munca lor înseamnă pasiune. Un astfel de om este Ilyes Ilona, mastertrainer și educator bodyART School, pe care toată lumea o cunoaște ca fiind Babi de la Centrul de aerobic, cycling și fitness PrimaGym Satu Mare.

Conștienți de faptul că în absolut orice domeniu există foarte multe persoane care prin tot ceea ce fac reușesc să facă de fapt ceva mare, am ales să povestim cu Babi. Vă invităm să citiți interviul pe care ni l-a acordat.

- Pentru început, cum se obișnuiește, am să te rog să te prezinți cititorilor noștri.

- Mă numesc Ilyes Ilona, am 44 de ani, sunt căsătorită și sunt mama a două fetițe minunate care mă fac să simt împlinirea sufletească în fiecare zi. Am absolvit Liceul Pedagogic din Oradea și timp de aproape 13 ani am lucrat ca învățătoare. Despre acea perioadă pot să spun că a fost una care mi-a adus foarte multe satisfacții.

- De la catedră tot în fața oamenilor, se poate prea bine spune. De la omuleții mici pe care i-ai îndrumat în viață ai ajuns la noi, cei mari, adulții, în calitate de antrenor sportiv. Iubești sportul și te-ai ruga să ne spui care a fost primul contact cu sportul și mai apoi pregătirea ta în domeniu.

- În timp ce eram învățătoare mergeam la cursuri de aerobic. Practic, am început să practic aerobicul desigur, ca amatoare. Inițial mergeam de două ori pe săptămână și la un moment dat m-am trezit că merg zilnic la sport. După vreo trei ani mi s-a propus să devin instructor sportiv, iar mai apoi să preiau afacerea, micuță cum era ea, împreună cu alte două colegi. Și așa a început cariera mea în această frumoasă lume a sportului.

- Ești reprezentanta Centrului de aerobic, cycling și fitness PrimaGym Satu Mare. Cum a început povestea acestui centru?

- După ce am preluat activitatea de aerobic, mărturisesc că am simțit că nu e suficient ceea ce știu. Am ales, cu kolegele mele, să mergem în Ungaria pentru a urma un curs de aerobic de un an. Efectiv, timp de un an, în tot al doilea final de săptămână mergeam la cursuri. Au fost sacrificii, dar nici măcar o clipă și așa fi renunțat. Pentru mine a fost important să știu că oamenii care vin la cursurile noastre au parte de antrenamente de calitate, au siguranța că tot ceea ce fac e sub îndrumarea unei persoane cu pregătire în domeniu. În acel an am ajuns să văd că există încă multe alte cursuri și am realizat că așa dori să trecem micuța noastră afacere la un alt nivel. Pe lângă tradiționalele ore de aerobic am optat să deschidem cursul de indoor cycling și, un an mai târziu, sala de fitness. Cam asta este pe scurt istoria centrului nostru, PrimaGym, care în aprilie anul acesta a împlinit 22 de ani de activitate. Sunt foar-

Ilona Ilyes pe scenă la tabăra din Tiszafured, Ungaria, unde a predat cu cei mai renumiți mastertraineri din lumea bodyART-ului

te mândră de întreg parcursul PrimaGym, de ceea ce a ajuns mica noastră afacere și nu spun asta din punct de vedere financiar, nu pentru că ar aduce mulți bani, ci pentru faptul că am reușit să ne menținem în domeniu și să avem alături de noi oameni de 22 de ani încoace, oameni care fac mișcare cu noi încă de la început.

- Ai conturat această afacere ca pe un loc pe care mulți sătmăreni îl consideră a doua casă. Ce crezi că a contribuit la asta, să se simtă lumea ca acasă când merge la voi la sport?

- Atmosfera la PrimaGYM, cel puțin la antrenamentele de grup, este una foarte specială. Știm că noi suntem pentru clienți și nu invers. Respectăm fiecare om care trece pragul nostru și căutăm să se simtă bine la noi, să-i facem ziua mai frumoasă. Viziunea noastră este că fiecare om este special și prin oameni putem noi să creștem. Iar prin specificul nostru în materie de antrenamente de grup, și anume clasele de bodyART, ne adresăm persoanelor care caută mai mult decât un simplu antrenament. Această formă de mișcare este una foarte specială și a reușit să își pună amprenta asupra tuturor antrenorilor de grup de la noi. Și celelalte ore au preluat un pic spiritul acesta, inclusiv orele de Cross Training, Zumba, Step Condi, pentru că antrenorii au înțeles de ce clientul trebuie să fie pe primul loc și nu instructorul.

- Ești una din fondatoarele Școlii de bodyART din România. Spune-ne cum ai reușit să aduci conceptul în țară?

- Meritul nu este al meu, ci al Simonei Niste, care s-a îndrăgostit de acest concept pe vremea când eu încă nu realizasem cât de complex și special este. Până

la sfârșitul vieții mele îi voi fi recunoscătoare că m-a atras spre această formă de mișcare care mi-a schimbat viața. La început a fost foarte greu să introducem pe piața românească bodyART-ul, fiind un tip de antrenament necunoscut, fiind noi necunoscute. La început degeaba aduceam cei mai buni trainerii din Ungaria și Germania, oamenii nu cunoșteau nici trainerii, nici conceptul în sine. Drumul spre succes a fost lung și greu, dar a meritat. În acest moment avem în jur de 140 de antrenori de bodyART în România. Sunt foarte mândră de faptul că am reușit să ducem la capăt visul nostru, acela de a reprezenta conceptul în România.

- De ce bodyArt, de ce deep-Work și alte concepte pe care le predați? Cum te-ai îndrăgostit de ele?

- La început, când m-am îndrăgostit de aerobic, am vrut să învăț tot ceea ce se poate, am făcut curs după curs, inclusiv o școală de antrenor personal în Ungaria. Nu regret nicio oră petrecută pentru perfecționare. Dar ceea ce mi-a schimbat total viziunea antrenamentului holistic este bodyART-ul. Ce înseamnă holistic? Trup, minte și suflet. Mișcările preluate din yoga, Pilates, fitness și regândite din punct de vedere energetic, combinate cu tehnici de respirație, duc la relaxare mentală care are efect asupra emoțiilor negative. În timpul orei, exercițiile sunt puse într-o anumită ordine, conform celor cinci elemente din Medicina Tradițională Chinezească. Fiecare element are o energie specială, și atât corpul, cât sufletul și mintea simt aceste energii speciale. Mi-a luat ceva timp să înțeleg complexitatea acestui concept, dar acum simt că e atât de mult de învățat încât am pus la o parte orice altceva ca să pot să mă concentrez doar pe direcția asta. Din proprie experiență, pot spune că îți deschide viziunea pe toate planurile vieții, e un mind-blowing, cum se spune

în engleză.

- Tot ceea ce faci presupune o continuă perfecționare. Participi la numeroase tabere, evenimente internaționale din domeniu și aduci noutăți de peste tot.

- Da, perfecționarea continuă este pe primul plan în viața mea profesională. Zilnic exerserez, citesc, studiez. În prima parte a anului am pus accentul pe cursurile noastre pe care le ținem în țară. Asta ne-a ocupat marea majoritate a timpului nostru. Am participat în februarie în Ungaria la un curs de trei zile și la un eveniment deja tradițional în Ungaria, Elements on Tour cu creatorii bodyART-ului. A doua jumătate a anului se arată mult mai interesantă. Recent am participat la tabăra din Tiszafured, Ungaria, unde am fost invitată să predau clase cu cei mai renumiți mastertraineri din lumea bodyART-ului. Luna aceasta se pregătește un eveniment mare în Koln, Germania, pe nutriție. În octombrie plec într-o altă tabără împreună cu echipa noastră la Ibiza, Spania, cu creatorii bodyART-ului. În noiembrie urmează întrunirea anuală a trainerilor și pasionaților de bodyART în München, Germania, unde sunt onorată ca pentru a doua oară să fiu presenter. De la toate evenimentele acestea revenim cu noi inspirații care se reflectă nu neapărat în noi tipuri de antrenamente, ci în profunzimea celor existente. Și, bineînțeles, cursurile noastre continuă în România.

- Muncind de foarte mulți ani cu oameni, cu siguranță ți-ai făcut o idee despre cât de important e sportul pentru sătmărenii ce trec pragul centrului. De ce aleg să faci sport (pentru a slăbi, pentru a se îngrișa, pentru a se menține în formă)?

- Din păcate, cultura sportului încă lipsește din viața noastră. Încă din școală ar trebui pus mai mult accentul pe educația fizică. După părerea mea, una sau două ore de sport pe săptămână sunt insuficiente. Nu avem cum să educăm oamenii să facă mișcare dacă de mici nu sunt crescuți în așa fel încât asta să fie ceva absolut normal zilnic în viața lor. Din păcate, nu se înțelege importanța activității fizice asupra randamentului copiilor, de aceea de multe ori orele de educație fizică sunt înlocuite de alte materii... Dacă în familie nu are copilul norocul să fie trimis la mișcare, și aici contează mult și modelul parental, ajunge să fie un adolescent supraponderal cu frustrări mari, iar din adolescent un adult cu probleme de sănătate. De aceea, de cele mai multe ori avem de-a face cu oameni care vor să slăbească sau au probleme cu sănătatea.

- Ce ar trebui să știe persoanele care vor să slăbească și mai apoi să se mențină la greutatea la care au ajuns?

- Sincer, cred în efectul de vindecare al oricărui tip de mișcare. Dar și alimentația este foarte importantă. Nu cred în dietele drastice, nu cred în dietele miraculoase rapide, cred în schimbarea stilului de viață cu pași mărunți, dar siguri. De multe ori întâlnesc oameni care au încercat diferite diete și s-au îngrișat în apoi, chiar și-au dublat kilogramele de care au scăpat inițial. Asta se întâmplă pentru că ori dieta e prea drastică și nu o poți ține o viață întreagă, ori nu s-au stabilit obiceiurile noi și persoana respectivă s-a întors la cele vechi. Pentru menținerea rezultatelor unui program de slăbire, de exemplu, eu țin legătura cu clienții mei săptămânal, pentru a analiza compoziția corporală chiar și după ce au ajuns la rezultatul dorit. Cred că suportul nostru e la fel de important și în această fază.

- Vârsta și sportul. Se poate începe oricând?

- Cum am spus, dacă nu ai crescut într-un anturaj care sprijină sportul zilnic, este foarte greu să începi la o anumită vârstă. Dar, da, chiar și la 60-70 de ani merită să începi mișcarea, pentru că nu-i totuna cum te simți, ce calitate are viața ta, stai în scaun cu rotile sau în pat, în depresie, sau îți duci la plimbare nepoții, chiar alergii cu ei, zâmbești și ești pozitiv. De aceea la PrimaGym avem aproape zilnic ore pentru vârstă a doua și ne place enorm de mult să vedem cursanțele cum ies zâmbind și povestind.

- Lucrezi într-un domeniu care, la fel ca oricare altul, evoluează. Mai mult decât atât, societatea e tot mai interesată de un stil de viață sănătos. Cum vezi tu viitorul?

- Cred că generația noastră poate deja crește o următoare generație mult mai conștientă de importanța sportului. Dar totul începe cu noi. Dacă învățământul nu îi oferă copilului posibilitatea de a face zilnic mișcare atunci noi, părinții, trebuie să ne trimitem copiii la sport. Nu trebuie să ajungă fiecare campion, trebuie lăsați să încerce cât mai multe tipuri de mișcare, mai ales de genul antrenamentelor de grup, echipă, pentru a coopera, a socializa și a învăța ce e respectul reciproc.

A consemnat Ioana Vladimirescu

RELIGIE

Pentru a intra în comuniune cu nobila inițiativă a Bisericii, Muzeul Județean Satu Mare a inițiat organizarea unei expoziții ce are ca temă centrală Simbolul Crucii. Crucea se prezintă ca un element simbolic de o importanță capitală în civilizația tradițională din nordul României, o civilizație puternic impregnată de exprimare simbolică.

Graiul crucilor de lemn din Țara Oașului. Cronica unei expoziții muzeale

Expoziția „Simbolul crucii în arta tradițională și contemporană din Sătmăr” de la sediul Muzeului Județean Satu Mare a fost organizată în contextul în care Patriarhia Ortodoxă Română a declarat anul 2019 „Anul omagial al satului românesc”.

Pentru a intra în comuniune cu nobila inițiativă a Bisericii, Muzeul Județean Satu Mare a inițiat organizarea unei expoziții ce are ca temă centrală Simbolul Crucii. Crucea se prezintă ca un element simbolic de o importanță capitală în civilizația tradițională din nordul României, o civilizație puternic impregnată de exprimare simbolică. Această modalitate de exprimare este utilizată mai ales în etalarea identității. Reprezentarea prin simboluri în cultura tradițională din nord-vestul României ține de domeniul comunicării non-verbale. Reprezentarea simbolică este un mod de comunicare care în anumite condiții substituie cu succes exprimarea verbală a unor valori religioase și identitare, a căror rostire repetitivă devine inadecvată. Prin etalarea elementului simbolic devenea posibilă o comunicare continuă, la vedere, a valorilor esențiale ale individului. Simbolurile evidențiau în permanență componentele participative la construcția identitară a personajului, în care valorile religioase aveau un rol esențial, alături de elementele de identitate etnică asociate unor elemente identitare ce făceau referire la statutul social, localitatea de proveniență sau, chiar de familie.

Expun Mihaela Grigorean,
Remus Țiplea,
Vasile Pop Negreșteanu

Expoziția s-a pliat pe o temă de cercetare majoră a Mihaelei Grigorean, doctor în filosofie, care de mai mulți ani întreprinde o cercetare de teren în Țara Oașului, fotografiind și documentând ultimele cruci și troițe de lemn în satele, cimitirele, hotarele și răscrucile Oașului. „Paradoxal, ceea ce ne surprinde la aceste cruci camuflate aproape fuzional în peisajul profan oșenesc, este tocmai firescul respirației lor isihaste, păstrând o pace și o liniște de tip contemplativ, în

Cruci din Oaș, fotografie de Ioniță G. Andron

tot acest iureș contemporan al clipei înghițite de viteza transformărilor lipsite de noimă” (Mihaela Grigorean)

Nucleul expoziției este reprezentat de un număr de 20 de fotografii selecționate din colecția fotografică a Mihaelei Grigorean, fotografii de mare sensibilitate artistică, ce se constituie în unul dintre punctele forte ale expoziției. În

aceste instantanee sunt documentate cruci vechi de lemn din Bixad, Călinești Oaș, Moiești, Certeze, Huta-Certeze, Lechința, Prilog, Târșolt, Tur, Vama, Ghertă Mică, Turț sau Batarci. Fiind realizate din lemn, în urmă cu decenii, aceste însemne sacre vor dispărea, astfel că fotografiile respective s-ar putea să rămână singurii martori ai existenței lor

în spațiul oșenesc. „E îndrăzneță prezența acestor cruci în satele oșenești de azi, tocmai prin faptul că întrușează în sfera vizibilului, un încăpățânat gest al trecutului de a rezista disoluției și neantizării treptate a rânduinelor ancorate profund în orizontul sacralității.” (Mihaela Grigorean)

Inițiativei unei expuneri tematice cu subiectul crucii s-a alăturat și fotografatul Remus Țiplea. Acesta a avut timp de mai mulți ani (6-7 ani) un proiect de mare încărcătură spirituală, prin care a documentat fotografic momente emoționante de ceremonial din confesiunile din Țara Oașului (ortodoxă, catolică, reformată, martori ai lui Iehova, adventistă de ziua a șaptea și pentecostală). Proiectul lui Remus Țiplea s-a concretizat în două apariții editoriale: *Din Oaș în Paști și Dumnezeul Meu*, ambele bucurându-se de un feedback extrem de bun. Fotografiile selectate spre expunere, realizate în cadrul acestui proiect se pliază foarte bine pe tema propusă de Mihaela Grigorean. Contribuția fotografică Alexandru Feher și Emanuel Hoban este mai mult decât semnificativă, manifestându-se prin lucrări de mare sensibilitate.

Cele 25 de fotografii inedite (fotografii din anii 1937 - 1944) selectate din arhiva Ioniță G. Andron a Muzeului Județean Satu Mare vin să aducă o valoare documentar-istorică și asigură o coborâre în timp, tradiție și autenticitate. „Pentru cei nostalgici, refugiați în universul compensatoriu al dorului exacerb de dispariția Oașului arhaic, nealterat, cu oameni care țin rânduiala, expoziția prezintă câteva imagini document din colecția Ioniță G. Andron, a Muzeului Județean Satu Mare, o reconstituire grăitoare pentru altitudinea și exigențele reperelor spirituale ale universului oșenesc.” (Mihaela Grigorean)

Semnificațiile complexe sugerate de simbolurile crucilor oșenești au devenit o sursă de inspirație și creație pentru artiștii participanți la „Tabăra de Creație Ardu”, coordonată de către Cristina-Gloria Opriș, care s-a desfășurat între 3 și 10 iulie 2019. Atunci s-a efectuat o excursie documentară în Călinești Oaș, prilej cu care, după cum spune Mihaela Grigorean: *crucile de lemn din Țara Oașului au devenit însemne artistice pentru pictorii veniți din toate colțurile țării. Operele lor (12 la număr) au fost donate*

ulterior Muzeului de Artă Satu Mare, acum putând fi admirate pe simezele spațiului expozițional.

Artistul vizual Vasile Pop Negreșteanu, personalitate profund înrădăcinată în spiritualitatea Țării Oașului, abordează crucea din perspectiva artei contemporane, transgredind semnificațiile ei cunoscute și consacrate în cultul creștin, în orizontul incognoscibilului potențat de misterul sacralității: „Universul creațiilor mele revine tot mai adânc la fondul ancestral în care conturez și ce știu și ceea ce nu știu despre cruce, cu elemente oșenești (mărgelă, clop oșenesc), cu forme și volume primare (cubul, sfera, triunghiul, cercul, pătratul), cu stratificări arheologice.” (Vasile Pop Negreșteanu). Lucrările lui preiau crucea cu brațele egale ca pe un *axis mundi*, aducând în discuție cercul și pătratul (baza, universul și pământul), care astfel, prin construcția și reconstrucția lui, revine la crucea creștină. Artistul expune trei lucrări spațiale și trei compoziții parietale.

Cruci din secolele XVIII și XIX

De remarcat este și aportul Muzeului Țării Oașului din Negrești Oaș, care a răspuns afirmativ inițiativei de a contribui la reușita acestui eveniment, prin împrumutul unor piese de patrimoniu material, al căror limbaj sacru străvechi poate fi deslușit în misterul unor cruci din sec. XVIII și XIX.

Atmosfera sărbătorii dedicate Sfintei Cruci, celebrată în biserica orientală și occidentală, a istoriei dramatice de care a avut Lemnul Sfânt de la redescoperirea sa la poalele Golgoetei, a fost insuflată de privesnele interpretate vineri la vernisaj de Petre și Petrică Zele.

Expoziția a fost organizată de către muzeograful Ciprian-Emanuel Honca și Mihai Mocan în colaborare cu cercetătoarea dr. Mihaela Grigorean, vizitarea expozitelor fiind posibilă în fiecare zi (cu excepția zilelor de luni) din data de 14 septembrie până în data de 31 octombrie 2019, la sediul Muzeului Județean Satu Mare (strada Vasile Lucaciu, nr. 21).

Ciprian-Emanuel Honca
Muzeograf, Muzeul Județean Satu Mare

Tradiții legate de Ziua Crucii, 14 septembrie

Înălțarea Sfintei Cruci sau “Ziua Crucii” cum se numește în popor, este una dintre sărbătorile cele mai mari ale credincioșilor, pentru că ea, crucea, este arma cea mai puternică a Domnului Hristos și a omului împotriva puterilor întunecate ale diavolului.

Prin cruce se sfințește în fiecare zi omul, făcându-și semnul ei și tot crucea îl ajută pe creștin în orice împrejurare, când diavolul și duhurile rele se apropie de el. În tot cuprinsul județului nostru, în Țara Oașului, în zona Codrului, în Câmpia Sătmăruului, pe Valea Someșului, credincioșii știu că în această zi se cade ca toată lumea să

Biserica din Oaș, fotografie de Remus Țiplea

posteașcă, “să nu mănânce fript”. Pe alocuri se spune că este bine ca omul să postească toată ziua, să ajune, nemâncând nimic. Este zi de post și ajun, indiferent de ziua în care “pică”. Chiar și animalele primesc numai apă și sare până seara. Numai femeile însărcinate pot gusta din ce le va fi poftă, căci ele au dezlegare. În niciun caz nu se vor mânca fructe și legume care au înfățișare de cruce într-insele, cum ar fi de pildă: nucile, pepenii, usturoiul. De muncit nu se muncește deloc și fiecare este dator să meargă la biserică, ducând pomeni pentru sufletele celor răposați și busuioc spre a fi sfințit de preot. Cei care nu respectă cu strictețe aceste prescripții pot atrage mânia dumnezeiască. În Țara Oașului,

de Ziua Crucii, femeile umblă cu părul despletit sau poartă batic negru. Bărbații umblă cu capul descoperit. Se scoate icoana Crucii în câmp, iar la întoarcere se aprind în casă opt lumânări: două la ușă, două pe masă și patru în colțuri, timp în care lumea se roagă. Totodată, de Ziua Crucii, fiecare creștin trebuie să apuce pe calea cea dreaptă, pe calea adevărului și să rămână pe ea. Minciuna nu-i “îngăduita”. O legendă povestește că un om ar fi fost împins de diavolul să se spânzure, pentru că a mințit că a fost la biserică, lucru pe care nu-l făcuse. Apoi, dacă după această zi se întâmplă și mai tună, acest fapt se consideră ca fiind un semn că toamna va fi lungă.

Ștefania Crișan

“Dragostea e compusă dintr-un singur suflet care locuiește în două corpuri.” (Aristotel)

FILA DE PSIHLOGIE

Iubirea nu este suficientă pentru o relație împlinită

Ți s-a întâmplat să iubești pe cineva fără să te simți apropiat emoțional de acea persoană? Sau ai simțit uneori o dorință puternică să te conectezi, dar această nevoie a ta să nu fie satisfăcută, fără să știi de ce? Din păcate, există adesea un decalaj între iubirea pe care o simțim în inima noastră și intimitatea emoțională pe care o experimentăm cu cineva. Legătura pe care ne-o dorim poate părea atât de strânsă, încât ne simțim determinați să continuăm să încercăm, iar în cele din urmă să rămână oarecum evazivă.

Este năucitor să iubești pe cineva, și să nu experimentezi încrederea și siguranța, necesare pentru ca relația să prospere. Această siguranță emoțională este un fundament esențial pentru o relație intimă.

Ingrediente ale siguranței emoționale

Când ne simțim în siguranță pe plan emoțional, ne putem relaxa alături de o persoană. Garda noastră este jos și scuturile noastre nu se ridică atunci când interacționăm. Ne simțim liberi să fim autentici, ceea ce include exprimarea durerilor, a nemulțumirilor dar și a dorințelor noastre, fără să ne temem că vom fi criticați sau rușinați.

Conform cercetărilor lui John Gottman privind succesul conjugal, unul dintre cei patru factori care duc la relații tulburi este comportamentul defensiv (alături de critică, dispreț și diverse blocaje). Ne apărăm de sentimentele dureroase care ne-ar putea străpunge inima dacă suntem învinuiți, judecați, rușinați sau respinși. Menținerea acestui zid invizibil devine o barieră care împiedică inima noastră să rămână deschisă.

Există multe moduri posibile de a ne proteja atunci când nu ne simțim în siguranță. Ne putem proteja singuri

“Dă șansa fiecărei zile să fie cea mai frumoasă din viața ta.”
(Mark Twain)

închizându-ne și rămânând indepartați; am putea minimiza contactul cu un partener sau prieten. Sau am putea deveni critici cu ceilalți înainte de a avea șansa să ne critice. Sau întoarcem defensiv vorbele asupra lor atunci când își exprimă o oarecare nemulțumire față de noi. („Ei bine, nici nu ești un bun ascultător!” Sau „tu ești cel care întotdeauna întârzie, nu eu!”).

Atunci când ne simțim în siguranță în prezența unei persoane, nu este nevoie să ne apărăm, deoarece nu ne rămâne nimic de apărut. Atunci când ne simțim tratați în mod constant cu respect și amabilitate, ne putem relaxa chiar și pe plan emoțional alături de acea persoană. Deoarece avem încredere că partenerul sau prietenul nostru are intenția și capacitatea de a vedea cine suntem cu adevărat - să ne audă și să ne înțeleagă - ne relaxăm din ce în ce mai mult în prezența lui, ceea ce întărește încrederea și creează intimitatea.

Construirea unei relații de încredere, non-defensive, presupune să acordăm celuiilalt ceea ce ne dorim noi înșine. Dragostea cere împărtășirea reciprocă - extinzându-ne către lumea celuiilalt într-un mod care să îi permită să se simtă în siguranță emoțională alături de noi. Abandonarea în dansul frumos al intimității - calea „iubirii nedeterminate”, așa cum o numesc Jett Psaris și Marlena Lyon - necesită doi oameni conștienți de sine, vulnerabili, care sunt sinceri emoțional atât cu ei înșiși, cât și unul cu celălalt.

Autenticitatea deschide calea spre împlinire

Una dintre binecuvântările construirii siguranței într-o relație este aceea că ne simțim liberi să fim noi înșine. Dacă am fost răniți în trecut, am putea jura să nu mai fim niciodată atât

de încredători și să ne deschidem din nou. Inima noastră poate aprinde în mod automat semnalul: „indisponibil pentru a iubi și a fi iubit.” Însă viața este mai bogată atunci când găsim un partener și prieteni cu care să ne bucurăm de conexiunea specială care vine din a fi noi înșine și a ne simți acceptați așa cum suntem. Pe măsură ce două persoane se simt în siguranță să fie vulnerabile în relația lor - exprimându-și sentimentele și dorințele fără teama de critică sau respingere - conexiunea crește.

Siguranța emoțională necesită, de asemenea, asumarea cu sinceritate a angajamentelor în relație. Nu ne putem simți în siguranță cu o persoană care ne înșală sau când acțiunile sale nu sunt în concordanță cu ceea ce spune. Comunicarea autentică, deschisă, de încredere este fundația unei relații intime. Desigur, nimeni nu este perfect și este mult mai ușor să percepem im-

perfectiunile altora decât să le vedem pe ale noastre. Este inevitabil ca încrederea să nu aibă de suferit, chiar și în cele mai bune relații. Dar siguranța emoțională poate fi restabilită dacă două persoane pot găsi curajul și disponibilitatea de a aborda ruptura printr-un dialog deschis și non-defensiv. Abordarea lui Marshall Rosenberg de comunicare non-violentă este o modalitate eficientă de a construi abilități bune de comunicare în relațiile noastre intime.

Pot exista momente în care nu ne simțim în siguranță emoțională din cauza rănilor noastre nevindecate din relațiile anterioare, fie în familia de origine, fie în parteneriatele anterioare. După cum afirmă Jett Psaris și Marlena Lyon în cartea lor excelentă, *Dragoste nedefinită*: „Găsirea intimității începe prin a ne descoperi pe noi înșine... Trebuie să fim vizibili înainte de a fi văzuți. Trebuie să fim disponibili pentru ca inima noastră să poată fi atinsă. Și trebuie să fim prezenți înainte de a putea fi intimi.”

Dacă nu ne asumăm niciodată riscul de a ne dezvălui sentimentele și dorințele într-un mod non-defensiv, este posibil să nu oferim niciodată relației o șansă de aprofundare. Dezvăluirea adevăratelor noastre sentimente ne permite să evaluăm dacă ne simțim sau nu în siguranță emoțional alături de o persoană - suficient de sigură pentru a continua să fim deschiși și vulnerabili.

Este mai ușor să iubești o persoană decât să fii în intimitate cu ea. Intimitatea necesită siguranță emoțională. Pe măsură ce facem munca internă și externă necesară pentru a construi această siguranță în relațiile noastre, este posibil să rezolvăm misterul a ceea ce este necesar pentru a ne simți conectați emoțional și intimi cu cel pe care îl iubim.

Sursa: <https://www.psychologytoday.com/intl/blog/intimacy-path-toward-spirituality/201909/why-love-isnt-enough>

Felul în care îți ții telefonul la ureche vorbește despre temperamentul tău

După exemplul tuturor obiectelor familiare sau indispensabile, telefonul reprezintă un accesoriu revelator pentru temperamentul celui care-l folosește regulat. Relația gestuală dintre om și aparat nu a fost niciodată observată, deși permite decelarea facilă a uneia dintre caracteristicile majore ale personalității celui atârnat de firul telefonului.

Fiecare unealtă pe care punem mâna, în orice scop, devine proprietatea noastră și, din acest motiv, se integrează automat în stereotipurile noastre gestuale, ca și cum ar aparține în mod provizoriu corpului.

Cu cât relația cu unealta respectivă

este mai repetitivă, cu atât devine mai intimă. Gesturile se automatizează, inoente în privința trădării de care se fac vinovate fără știrea noastră. Pentru cel care face un profil gestual, nicio mișcare nu este gratuită, chiar dacă nu toate sunt, în mod obligatoriu, semnificative. Corpul se exprimă mult mai clar decât discursul. Nu cunoaște regulile limbajului de lemn. Aplaudăm întotdeauna la fel: fie că mâinile se lovesc în același timp, fie că dreapta o lovește pe stânga sau invers. Aceste secvențe gestuale traduc gradul de entuziasm și relația pe care o întreținem cu acest sentiment.

În mod similar, ne ținem aproape întotdeauna telefonul la aceeași ureche, ca și cum una dintre cele două con-

ducte auditive ar fi incapabilă să asculte discursul interlocutorului.

De ce urechea stângă, și nu dreapta, sau invers?

Este prima chestiune pe care trebuie s-o descifrăm. Cuvântul servește pentru a transmite informații factuale sau emoționale. Transmiterea introvertită răspândește o informație filtrată de egoul subiectului. Transmiterea extravertită este specifică unui individ care-l ascultă pe celălalt fără a simți nevoia să facă referire la propria experiență. Constată obiectiv faptele ce i-au fost raportate, fără a-și proiecta eul asupra celuiilalt.

Modul de transmitere se localizează în special prin alegerea urechii cu care ascultăm la telefon, dar și prin rotirea subtilă a capului. Acest ultim criteriu trece adeseori neobservat, mai ales că mișcarea este ușoară. Urechea dreaptă este rațională, deoarece depinde de emisfera stângă, cognitivă. Urechea stângă este emoțională, pentru că depinde de emisfera dreaptă, afectivă. Urechea dreaptă receptoare identifică un individ a cărui comunicare este extravertită. Urechea stângă receptoare identifică o persoană a cărei comunicare este introvertită.

Sursa: “Dicționar ilustrat al gesturilor” (2013)

Pagină realizată de Ioana Zaharia

Andreea Berecleanu și-a sfătuit fiul: „Să fii deștept fără să iei neapărat premii”

Prezentatoarea de televiziune Andreea Berecleanu l-a sărbătorit pe fiul ei, Petru.

10 septembrie a fost o zi importantă în familia vedetei de televiziune Andreea Berecleanu. Fiul său, Petru, și-a aniversat ziua de naștere. Cu această ocazie, vedeta a transmis un mesaj plin de emoție pe contul său de socializare.

„Ești un copil luminos. Ai joacă în ochi și inimă în palme. Încă nu îți simt vârsta de 14 ani, ai rămas cumva micuț, asta cred că simt toate mamele. Ai peste 1,80 și râdem că în curând vei avea peste 1,90. Dar asta chiar con-

tează cel mai puțin. Ce învățăm acum, de când începi să devii bărbat, este să ai onoare, cuvânt, respect. Să iubești oamenii, să fii amuzant fără să rănești, să fii deștept fără să iei neapărat premii. Să trăiești intens și să-ți faci amintiri. Să privești spre viitor cu încredere și să pășești elegant în viață. Să fii fericit, copilul meu! Te iubesc, Petru! La mulți ani!”, i-a transmis Andreea Berecleanu fiului ei.

Andreea Berecleanu, în vârstă de 44 de ani, este una dintre cele mai admirate prezentatoare de televiziune din România. Are doi copii superbi, Eva și Petru, din mariajul pe care l-a avut cu fostul prezentator de televiziune Andrei Zaharescu. În prezent, Andreea Berecleanu este căsătorită cu medicul estetician Constantin Stan.

Prințul William a dezvăluit care este noua obsesie a Prințesei Charlotte

Prințesa Charlotte a început zilele trecute școala, iar în prima zi ea a reușit să fie în centrul atenției, cucerindu-i pe toți prin zâmbetul și atitudinea ei.

Charlotte, în vârstă de 4 ani, a mers în prima zi de școală alături de fratele ei, Prințul George și părinții lor, Kate Middleton și Prințul William, iar fanii au observat imediat un detaliu inedit la ghiozdanul acesteia.

Se pare că Prințesa Charlotte își personalizează deja obiectele, așa că a ales să adauge ghiozdanului un breloc cu un unicorn. Potrivit Prințului William, unicornii sunt noua obsesie a lui Charlotte. Ducele de Cambridge a fost prezent la ceremonia organizată cu ocazia Zilei Serviciilor de Urgență la Fire Fighters Charity's Harcombe House, unde a observat un unicorn desenat de copilul unui pompier. „Fiica mea iubește unicornii. Îi iubește. Foarte cool”, a spus William. În ca-

drul aceluiași eveniment el și-a exprimat recunoștința față de bărbații și femeile care lucrează în serviciile de urgență. „Ca societate, datorăm starea noastră de bine și viața noastră bărbaților și femeilor care lucrează în serviciile de urgență și care lucrează neînțecat să ne protejeze în cele mai grele circumstanțe. Este important să recunoaștem rolul vital pe care îl joacă și să le aducem un omagiu celor curajoși și dedicați care au făcut sacrificiul suprem pentru comunitățile lor.”

Cântărețul The Weeknd este de nerecunoscut după despărțirea de Bella Hadid

După despărțirea de modelul Bella Hadid, cântărețul The Weeknd și-a schimbat radical înfățișarea. The Weeknd a fost prezent la Festivalul Internațional de Film de la Toronto. Acolo, i-a uimit pe toți cei prezenți cu noul său look, mai exact, el și-a ras complet barba, iar în momentul de față mai are doar mustață. În același timp, el a renunțat și la coafura extrem de consacrată.

În vârstă de 29 de ani, The Weeknd s-a îmbrăcat elegant la premiera filmului „Uncut Gems” de luni seară, purtând un costum albastru închis, o cămașă albă, simplă, și pantofi negri.

Ba mai mult, este prima apariție a lui Abel de când el și Bella Hadid au decis să se despărță în urmă cu o lună, la începutul lunii august. Alături de The Weeknd, la eveniment au mai fost prezenți și Adam Sandler, Idina Menzel, Julia Fox și LaKeith Stanfield.

În luna august, o sursă apropiată celor doi a declarat pentru E! faptul că distanța a fost motivul pentru care ei s-au despărțit. „Ei sunt în locuri diferite în acest moment, atât fizic, cât și mental. Bella se pregătește pentru angajamentele pe care le are pe parcursul săptămânilor modei, iar Abel lucrează la muzica lui și se pregătește pentru debutul în actorie”, a declarat atunci sursa. Și nu doar The Weeknd și-a schimbat look-ul după despărțire, ci și Bella Hadid. Modelul în vârstă de 22 de ani a decis să își deschidă nuanța părului. Însă, ar mai fi o posibilitate ca cei doi să se împace. „Ei speră să se împace la un moment dat, dar acum cei doi se concentrează pe pro-

priile persoane și pe proiectele pe care le au”, a declarat o sursă apropiată celor doi. Nu este pentru prima dată când The Weeknd și Bella Hadid se despărțesc. În luna decembrie a anului 2015 cei doi s-au desărțit pentru prima dată, însă nu pentru mult timp, pentru că în februarie 2016 s-au împăcat.

